

อธิษฐาน. คุณอาจสังเกตเห็นในช่วงหลายปีที่ผ่านมาการสูญเสียการรักษาสัญญาที่เพิ่มขึ้น คำพูดของคุณไม่ได้เป็นอย่างที่เคยเป็นมา ของคุณอาจเป็น ฉันอยากจะคิดว่าของฉันคือ... แต่โดยรวมแล้วข้อตกลงการจับมือหรือคำสัญญาของนิ้วก้อยก็ไม่ใช่อะไรที่เหมือนเคยเป็นมา และแม้แต่สัญญาที่ลงนามแล้วก็มีข้อหลบหนี

ในช่วงต้นทศวรรษ 2000

ฉันเป็นพนักงานที่คริสตจักรแห่งหนึ่งที่ได้รับผิดชอบพันธกิจด้านกีฬาในโรงยิมแห่งใหม่ที่พวกเขาสร้างขึ้น สิ่งหนึ่งที่ฉันทำที่ไม่เกี่ยวข้องกับกีฬา แต่ใช้โรงยิมคือการนำวงดนตรีคริสเตียนร็อค **Skillet** มาร่วมคอนเสิร์ตซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทัวร์สนับสนุนอัลบั้มที่สามหรือสี่ของพวกเขา

เมื่อคุณนำวงดนตรีแบบนั้นเข้ามาในสถานที่ของคุณ ส่วนใหญ่ของสัญญาที่คุณลงนามจะเรียกว่า **Rider** ไรเดอร์ให้รายละเอียดทุกสิ่งทุกอย่างดนตรีต้องการซึ่งคุณในฐานะโปรดิวเตอร์ต้องจัดหา — โหลดไฟฟ้าสำหรับแอมพลิฟายเออร์และไฟ, ขนาดเวทีขั้นต่ำ, ความสูงจากพื้นดินที่ต้องอยู่, ข้อกำหนดด้านความปลอดภัย... มันดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ทำผิดและในทางทฤษฎีแล้วพวกเขาสามารถลงลายเซ็นสัญญาได้

ตรงกลางของ **Skillet's Rider** มีไอเท็มที่ระบุว่าพวกเขาต้องการ **Red Gatorade** หรืออาจเป็นสีเขียว — ฉันจำสีที่แน่นอนไม่ได้ สิ่งที่คุณจำได้คือมันเฉพาะเจาะจงมาก นี่เป็นกลยุทธ์ทั่วไปในอุตสาหกรรมการทัวร์ดนตรีย้อนกลับไปเมื่อ 45 ปีขึ้นไป — ไม่ใช่ข้อหลบหนีมากนัก แต่เป็นกลไกการควบคุมคุณภาพเพื่อดูว่าคุณอ่าน **Rider** อย่างละเอียดหรือไม่ หากพวกเขาปรากฏตัวและคุณมี **Gatorade** สีน้ำเงินหรือไม่มี **Gatorade** เลย แสดงว่าคุณไม่ได้อ่านสัญญาอย่างใกล้ชิดอย่างชัดเจน

มันเกิดขึ้นในชีวิตตลอดเวลาที่คำพูดของใครบางคนไม่ได้มีความหมายมากนัก — ว่ามีประโยชน์หลบหนี ไม่ว่าจะระบุไว้ล่วงหน้าหรือไม่ก็ตาม

แต่มีคนหนึ่งที่คำพูดไม่เคยล้มเหลว พระองค์ทรงทำพันธสัญญา — สัญญา — ที่ไม่สามารถฝ่าฝืนได้ — เพราะพระองค์ทรงรักษาสัญญาทั้งสองด้าน ดังนั้น ในขณะที่เรากำลังดำเนินการต่อในชุดของเราเกี่ยวกับฮีบรู

ให้เราเปิดไปที่**ฮีบรู 8:3-7** แล้วเราจะอ่านข้อ 8-13 ในอีกไม่กี่นาที
นี่คือพระวาทะของพระเจ้ากับคุณและฉันเข้านี้...

ในข้อ 3-5 ซึ่งจริงๆ แล้วหยิบมาจากข้อ 1-2 ซึ่งเป็นบทสรุปของบทที่ 7 ประเด็นที่กล่าวไว้คือพันธสัญญาเดิมมีจริง แต่เป็นสำเนาและเงาของพันธสัญญาที่จะมาถึงเสมอ

พันธสัญญาเดิมนั้นเป็นสัญลักษณ์ของพลับพลา

ซึ่งเป็นพื้นที่นั้มีการแบบพกพาที่สร้างขึ้นและใช้โดยชาวอิสราเอลภายใต้โมเสส ต่อมาวัดกลายเป็นเวอร์ชันคงที่
พลับพลาเป็นของแท้ที่เกี่ยวข้องกับ โมเสสผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอิสราเอลและพันธสัญญาเดิมนั้นผู้เขียนจึงพาผู้อ่าน
กลับไปสู่รากฐานของความเชื่อของชาวยิว และดังที่ข้อ 5 กล่าวไว้ มันเป็นสำเนาและเงาของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์เสมอ

เรายังเห็นความเชื่อมโยงกับสัปดาห์ที่แล้วในข้อ 4 ซึ่งกล่าวว่าถ้าพระเยซูอยู่บนโลกพระองค์จะไม่เป็นมหาปุโรหิต
เนื่องจากมีผู้ชายที่ถวายของขัตตามที่กฎหมายกำหนดอยู่แล้ว นี่พาดพิงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูไม่ได้มาจากเผ่าเลวี
ซึ่งเป็นเผ่าที่พันธสัญญาเดิมกำหนดให้ปุโรหิตบนโลกต้องมา พระเยซูจะไม่มีคุณสมบัติเป็นปุโรหิตในพันธสัญญาเดิม
สิ่งนี้เชื่อมโยงกับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคทั้งหมดที่เราได้พูดคุยกันเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
และประเด็นที่ฮีบรูกล่าวไว้ในบทที่ 7 ว่าพระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิตและกษัตริย์ในลำดับของเมลคีเซเดค
เขาอยู่นอกเหนือกฎหมายเก่า พระองค์ทรงอยู่เหนือมัน

ดังนั้น: **พันธสัญญาเดิม พลับพลา และฐานะปุโรหิต — ทั้งหมดถูกห่อหุ้มด้วยกัน —**

เป็นเหมือนป้ายบอกทางที่ชี้ไปที่พันธสัญญาใหม่ที่จะมาถึงในที่สุด

เราไม่ต้องการสับสนระหว่างป้ายบอกทางกับจุดหมายปลายทาง

หากคุณวางแผนการเดินทางไปดิสนีย์แลนด์และแสดงวิดีโอให้ลูกหรือหลานดู นั้น ไม่เหมือนกับการไปที่นั่น

และถ้าระหว่างการเดินทางคุณขับรถผ่านป้ายที่เขียนว่า "ดิสนีย์แลนด์" พร้อมลูกศร

คุณจะไม่หยุดและบอกพวกเขาว่าคุณมาถึงแล้ว แม้ว่า คุณจะจอดครถในโรงจอดรถและตั้งแคมป์ที่นั่นทั้งวัน

คุณก็พลาดสิ่งที่ดิสนีย์แลนด์เป็นจริง ป้ายบอกทาง สำเนา และเงาชี้ไปที่สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า

ข้อ 6 บอกเราว่าพระเยซูทรงมีพันธกิจที่เหนือกว่า — พันธสัญญาที่เหนือกว่า ซึ่งพระองค์ทรงเป็นคนกลางที่เหนือกว่า
— ตั้งอยู่บนคำสัญญาที่ดีกว่า นั่นนำเรากลับไปจุดเริ่มต้น: คำพูดและคำสัญญา

โดยสรุปพันธสัญญาคือคำสัญญาที่มีผลผูกพันระหว่างสองฝ่าย ตัวอย่างเช่น

พันธสัญญาการแต่งงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับการคงความซื่อสัตย์ — ทางร่างกาย อารมณ์ ความสัมพันธ์ — และยึดติดกันไม่ว่าจะป่วยหรือแข็งแรง ยากจนหรือร่ำรวย เราไม่ได้พูดว่า

"ฉันคิดว่าฉันจะซื่อสัตย์และรักคุณเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสิ่งต่าง ๆ ราบรื่นและง่ายดาย และมีบางอย่างสำหรับฉัน" นั่นไม่ใช่พันธสัญญา พันธสัญญามีผลผูกพันและเป็นขาวดำ

พันธสัญญาเดิมมาจากพระเจ้าผ่านโมเสสมายังประชากรของพระเจ้า และพวกเขาทั้งหมดเห็นด้วยกับมัน เราอ่านในอพยพ 24 ซึ่งผู้คนเห็นด้วยกับเงื่อนไขของพันธสัญญาและพูดว่า "เราจะทำทุกอย่างที่พระเจ้าทรงบัญชา" พันธสัญญานั้นกลายเป็นเอกสารที่มีผลผูกพันของพวกเขาในฐานะประเทศและประชาชนที่นับถือศาสนา

แต่พวกเขาไม่ได้รักษาด้านของตนไว้ เมื่อข้อ 7 กล่าวว่า "ถ้าไม่มีอะไรผิดกับพันธสัญญาแรก"

ก็ไม่ได้หมายความว่าพันธสัญญานั้นมีข้อบกพร่อง แต่สิ่งที่ผิดคือการรักษาพันธสัญญาของผู้คน ข้อ 8 (เราจะอ่านในอีกสักครู) ทำให้ชัดเจนว่า "แต่พระเจ้าทรงพบความผิดกับผู้คน..."

คุณอาจถาม (อันที่จริง เรามาอ่านด้วยกัน): ถ้าพระเจ้าทรงมีอำนาจสูงสุดและรู้ตั้งแต่ต้นว่าพันธสัญญาแรกจะล้มเหลว นั่นเป็นคำถามที่ดี และฉันดีใจที่คุณถามมัน! เป็นคำถามที่นักศาสนศาสตร์ต่อสู้มานานหลายศตวรรษ — ออกัสตินในศตวรรษที่ 4 และ 5 คาลวินในศตวรรษที่ 16 และอื่น ๆ อีกมากมาย ผมขอเสนอคำตอบสั้น ๆ โดยพระคัมภีร์ทั้งหมด:

หนึ่ง. หากพระเยซูเสด็จมาเร็วกว่านี้ เช่น ในสมัยของอับราฮัม คงไม่มีบริบทสำหรับพันธกิจของพระองค์

จะไม่มีฐานะปุโรหิตของเลวี ไม่มีระบบเครื่องบูชา ไม่มีวันไถ่บาป ไม่มีพลับพลาหรือพระวิหาร

พันธสัญญาเดิมต้องถูกสถาปนาขึ้นเพื่อให้บริบทเกี่ยวกับชีวิต การสิ้นพระชนม์

และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู

สอง. การเปิดเผยของพระเจ้าเกี่ยวกับพระองค์เองไม่ได้จำกัดอยู่แค่บทสรุปที่ไม้กางเขนและอุโมงค์ที่ว่างเปล่า

พระคุณ ฤทธิ์อำนาจ และการสถิตของพระองค์ถูกเปิดเผยตลอดประวัติศาสตร์ —

ในความล้มเหลวและความสำเร็จของอิสราเอล ในคำพยากรณ์ และอื่นๆ รวมถึงในพันธสัญญาเดิม

สาม. พันธสัญญาเดิมไม่เคยมีไว้เพื่อช่วยชีวิตเพียงอย่างเดียว แต่มีไว้เพื่อวินิจฉัยด้วย เช่นเดียวกับสี

Gatorade ที่เฉพาะเจาะจงในสัญญาของ **Skillet**

เป็นการวินิจฉัยอย่างรวดเร็วว่าผู้ขับขี่ได้รับการอ่านอย่างละเอียดหรือไม่

มันเผยให้เห็นช่องว่างระหว่างเรากับพระเจ้า: ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าและความบาปของมนุษยชาติ

เราไม่สามารถรักษาพันธสัญญาของเราไว้ได้ เราต้องการพระคุณอย่างยิ่ง

ต้องทำบางสิ่งบางอย่างที่รุนแรงเพื่อให้เรากลายเป็นการสร้างที่พระเจ้าทรงตั้งใจไว้ตั้งแต่เริ่มต้น

ปัญหาไม่ใช่การขาดข้อมูลหรือโอกาสที่จะอยู่กับพระเจ้า มันลึกซึ้งกว่า มันเป็นปัญหาของหัวใจ

นั่นนำเราไปสู่ข้อสุดท้ายของพระคัมภีร์วันนี้ ซึ่งฮีบรูอ้างถึงเยเรมีย์

ซึ่งเป็นคำพูดในพันธสัญญาเดิมที่ยาวที่สุดในพันธสัญญาใหม่ ฮีบรู **8:8-13**

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้จากเยเรมีย์ ซึ่งเดิมเขียนขึ้นระหว่าง 626 ถึง 580 ปีก่อนคริสตกาล

พูดถึงพันธสัญญาใหม่ที่พระเจ้าจะทรงสถาปนา บริบทมีความสำคัญ: เยเรมีย์เขียนในขณะที่อิสราเอลกำลังล่มสลาย —

บาบิโลนลุกขึ้นกษัตริย์อิสราเอลองค์สุดท้ายขึ้นจักรยานผ่านกรุงเยรูซาเล็มล่มสลายใน 586

ปีก่อนคริสตกาลทุกอย่างกำลังพังทลาย

หลังจากอิสราเอลดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาเดิมประมาณ 800 ปี เขาเขียนถึงพันธสัญญาใหม่

เราเห็นสิ่งที่คล้ายกันกับคำพูดจากสดุดี 110 เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเกี่ยวกับบุโรหิตคนใหม่ที่มาในลำดับของเมลกีเซเดค

ทั้งสองข้อเป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับบางสิ่งที่พระเจ้ากำลังจะทำ

ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงจากระบบศาสนาที่มั่นคงในปัจจุบัน

และเยเรมีย์ไม่ได้เขียนในช่วงเวลาแห่งความมั่นใจของชาติเมื่อสิ่งต่าง ๆ เป็นไปด้วยดี

แต่ในซากปรักหักพังของการล่มสลายของอิสราเอล นั่นทำให้มันมีคุณภาพที่ไม่ธรรมดา —

ไม่ใช่การเฉลิมฉลองความซื่อสัตย์ของอิสราเอล

แต่เป็นคำสัญญาที่พระเจ้าทำให้เพราะความซื่อสัตย์ของพวกเขาได้ล่มสลายไปอย่างสมบูรณ์ในที่สุด อย่างไรก็ตาม

พันธสัญญาใหม่กำลังจะมาถึง

เยเรมีย์กล่าวว่า: พระเจ้ายังคงสัตย์ซื่อ พันธสัญญาใหม่นี้จะไม่เขียนไว้บนแผ่นศิลา มันจะเขียนไว้บนหัวใจและความคิด

มันไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎเพื่อประโยชน์ของตนเอง

มันเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าทรงเรียกเราเพราะวิถีของพระองค์ถูกเขียนไว้ในตัวเรา

มีงานตกแต่งภายในที่กำลังทำอยู่

สิ่งสำคัญที่นี่คือไม่มี "ถ้าคุณทำสิ่งนี้... แล้วฉันจะทำอย่างนั้น" นั่นคือภาษาของพันธสัญญาเดิม: "ถ้าเจ้าเสียสละ

เราจะให้ภัย" ไม่มีคำสั่งในพันธสัญญาใหม่นี้ให้ประชาชนรักษาฝ่ายของตน พระเจ้าครอบคลุมทั้งสองด้าน

ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่วนใหญ่ของฮีบรูพูดถึง:

พระเยซูทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาครั้งเดียวที่เราพูดคุยกันเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว

สังเกตด้วยว่าในพันธสัญญาใหม่นี้ ความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้ามีให้ทุกคน ข้อ 11 กล่าวว่า "เขาทั้งปวงจะรู้จักเรา ตั้งแต่ผู้น้อยที่สุดไปจนถึงผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด" ไม่มีลำดับชั้น ไม่มีคนกลางปุโรหิตทางโลกระหว่างผู้คนกับพระเจ้า เราทุกคนมีความเท่าเทียมกันผ่านพันธสัญญานี้ที่พระเยซูทรงทำให้สำเร็จ

ให้ฉันปิดท้ายด้วยแอปพลิเคชันสองสามข้อ คว่าสิ่งที่โดนใจคุณ

ประการแรก หากคุณรู้สึกว่าคุณทำให้พระเจ้าล้มเหลวและไม่คู่ควรกับการให้อภัยของพระองค์

"ฉันจะไม่จดจำบาปของพวกเขาอีกต่อไป" ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการทบทวนผลการปฏิบัติงาน

แต่ถ้าคุณอยู่ในพระคริสต์ผ่านความเชื่อ—ผ่านการวางใจในพระองค์—

พันธสัญญาก็คงอยู่เพราะพระเยซูทรงถือมันในนามของคุณ

การกลับใจและศรัทธาในพระเยซูเป็นการตอบสนองของเราและเป็นประตูชีวิตกับพระเจ้า

ไม่ใช่รากฐานหรือเงื่อนไขสำหรับพระเจ้าที่จะทำบางสิ่งบางอย่าง พระเจ้าได้ทำให้ทั้งสองฝ่ายสำเร็จอยู่แล้ว และเราวางใจในสิ่งนั้น

ประการที่สอง หากคุณมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติต่อความเชื่อว่าเป็นการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์

ให้ปล่อยยให้พระวณะของพระเจ้าซึมซับเข้าไปในหัวใจของคุณและเปลี่ยนแปลงคุณจากภายในสู่ภายนอก

แนวทางที่อิงตามการแสดงทำให้พระเจ้าอยู่ห่างจากแขน พระเจ้าต้องการหัวใจของเรา — รักพระองค์

รักวิถีของพระองค์ และใช้ชีวิตจากสถานที่นั้นมากกว่าการรักษากฎเกณฑ์

นี่คือเหตุผลที่การมานมัสการในวันอาทิตย์เป็นเหตุการณ์ที่สนุกสนานและรอคอย:

พระเจ้าได้ดูแลพันธสัญญาทั้งสองด้าน และเราต้องมาในวันอาทิตย์และสรรเสริญพระองค์ เราตื่นเช้าวันอาทิตย์ และเราตื่นแต่เช้าที่จะมาที่นี่เวลา 9:50 น. เพื่อรับบริการ 10:00 น. ...

เพราะหัวใจของเราเปลี่ยนไปและเราตระหนักว่าเรา ต้องทำสิ่งนี้ด้วยอิสรภาพและตอบสนองต่อความดีของพระเจ้า

ประการที่สาม มีการเรียกให้ทำและรักษาสัญญาพันธสัญญาของเราเอง

ในฤดูใบไม้ผลินี้เราจะแนะนำพันธมิตรพันธสัญญาใหม่ (สมาชิก) ที่ Rose Hill คำว่า "พันธสัญญา"

นั่นเป็นศูนย์กลางของนิยายของเรา (อยู่ในชื่อนิยายของเรา)

และความหมายของการเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรแห่งใดแห่งหนึ่งของเรา ที่โรสฮิลล์ เราทำพันธสัญญากันเพื่อนำผู้คน

— รวมถึงตัวเราเอง — มหาพระเยซู นั่นคือการต่อต้านวัฒนธรรม (พันธสัญญาและการนำไปสู่พระเยซู) และมันแสดงในพันธสัญญาที่เราทำกับผู้อื่น: ในการแต่งงาน ที่ทำงาน ในละแวกบ้านของเรา ดังนั้นจงรักษาพันธสัญญาของท่าน รักษาสัญญาของคุณ มันสะท้อนให้เห็นถึงพระอุปนิสัยของพระเจ้าในโลก

ข้อนี้สื่อถึงแก่นแท้ของข่าวดี พระเยซูทรงนำพันธสัญญาใหม่และดีกว่า — ไม่ได้เขียนไว้บนศิลา แต่เขียนไว้บนหัวใจ — มีรากฐานมาจากความเชื่อสัตย์ของพระเจ้า

โดยให้การให้อภัยอย่างสมบูรณ์และความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าแก่ทุกคนที่วางใจในพระองค์

ในวัฒนธรรมที่สัญญาที่มีความหมายเพียงเล็กน้อยและสัญญามีช่องโหว่ข่าวดีก็คือพันธสัญญานี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของเรา แต่ขึ้นอยู่กับพระวาระที่ไม่มีวันแตกหักของพระเจ้า—ความเชื่อสัตย์ของพระองค์— ที่ได้รับการรับรองโดยพระโลหิตของพระเยซู

เรามีคำตอบ — นั่นคือสิ่งที่ศรัทธาเป็น —

แต่ไม่ใช่การจัดเตรียมถ้า/แล้วให้พระเจ้าทำบางสิ่งบางอย่างหากเราเคลื่อนไหวก่อน

มันเป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่เขาได้ทำไปแล้ว เราวางใจในพระวาระและงานของพระองค์

และด้วยใจที่เปลี่ยนแปลงเราแสวงหาและปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซู เราจะล้มเหลว แต่การให้อภัยอยู่แล้ว

เราจะมีชีวิตเหมือนพระเยซูอย่างแท้จริง มาอธิษฐานกันเถอะ... อาเมน